

ដោយ មិខេណូ វិលគីនស៍
(ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

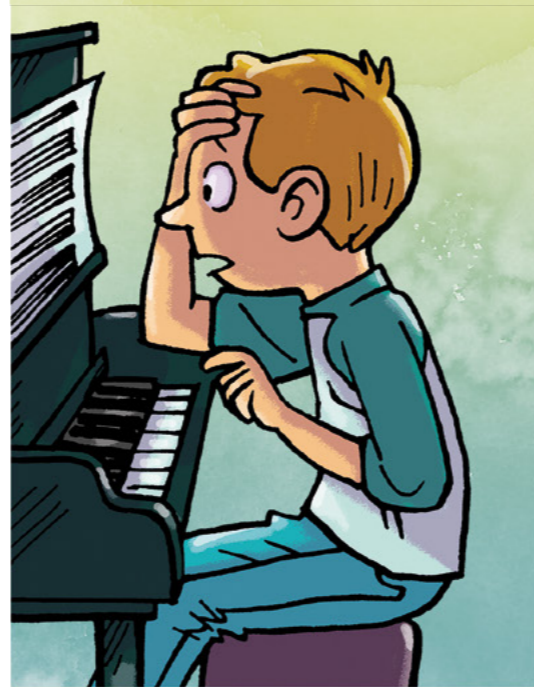
ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅ ស.វ.អ. ។

កាមេរ៉ូន បានច្រៀងជាមួយកុមារអង្គការបឋមសិក្សាផ្សេងទៀតនូវបទ « ខ្ញុំជាកូនរបស់ព្រះ » ។ កាមេរ៉ូន ស្តាប់មិនសូវ
ដឹង ប៉ុន្តែគាត់ចូលចិត្តច្រៀង ។ ហើយមិនយូរប៉ុន្មានពួកគេនឹងច្រៀងនៅក្នុងកម្មវិធីអង្គការបឋមសិក្សា ។ ទើបតែមួយ
ខែមុនប៉ុណ្ណោះ !

នៅពេលម៉ែងច្រៀងចប់ ស៊ីស្ទើរ ចូលសំឡេងធ្វើការប្រកាសមួយ ។ « អ្នកលេងព្យាណូនៅអង្គការបឋមសិក្សារបស់
យើងនឹងប្តូរលំនៅឋាននេះហើយ ។ ពួកយើងចង់ឲ្យប្អូនខ្លះលេងព្យាណូសម្រាប់កម្មវិធីអង្គការបឋមសិក្សា ។ តើមាន
ប្អូនណាចង់លេងមួយបទ ឬពីរបទទេ ? »

កាមេរ៉ូន បានលើកដៃ ។ គាត់ចង់ជួយនៅក្នុងកម្មវិធីនេះ ។

ស៊ីស្ទើរ ចូលសំឡេងសរសេរឈ្មោះរបស់កុមារដែលចង់ជួយ ។ « អិម៉ា ។ ប៊ីន ។ ហើយ កាមេរ៉ូន ! ខ្ញុំមិនដឹងថាប្អូន
ចេះលេងទេ » ។ នាងបានឮឮឮមួយ ។

កាមេរ៉ូន ជាកូនលេងព្យាណូ

កាមេរ៉ូន មិនដែលធ្លាប់ឮនូវពាក្យទេ ប៉ុន្តែគាត់ចូលចិត្តបង្កើត
បទចម្រៀងនៅលើព្យាណូនៅផ្ទះដ៏ដូនរបស់គាត់ ។
គាត់បាននិយាយថា « ខ្ញុំលេងព្យាណូនៅឡើយទេ » ។ « ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា
ខ្ញុំអាចធ្វើវាបាន បើខ្ញុំបានហាត់នោះ ! »
ស៊ីស្ទើរ ចូលសំឡេង បានមានប្រសាសន៍ថា « អរគុណដែលមានចិត្តចង់ជួយ » ។
គាត់បានឲ្យកុមារម្នាក់ៗលេងចម្រៀងពីរបទ ។
កាមេរ៉ូន មានអារម្មណ៍សប្បាយចិត្តណាស់ ។ គាត់តែងតែចង់ឲ្យគេឮ ហើយតម្រូវ
នេះគាត់នឹងបានរៀនហើយ !
« កូនមើលទៅដូចជាស្រីបណ្តាស់ ! តើមានអ្វីកើតឡើងនៅអង្គការបឋមសិក្សា ? » ម៉ាកបានសួរនៅពេលពួកគេចូល
ក្នុងទូរទស្សន៍បន្ទាប់ពីព្រះវិហារ ។
កាមេរ៉ូន បានឮឮឮមួយ ។ « កូននឹងលេងត្រង់ឲ្យកម្មវិធីអង្គការបឋមសិក្សា ! »

ម៉ាកបាននិយាយថា « ម៉ាកពេញចិត្តណាស់ដែលកូនចង់ជួយ » ។ « ប៉ុន្តែកូនចុះ
លេងព្យាណូស្ទាត់នៅឡើយទេ » ។
កាមេរ៉ូន បានអង្គុយត្រង់ខ្លួន ។ « កូនអាចរៀនបាន ។ កូននឹងខំរៀនឲ្យខ្លាំង ! កូនអាច
ប្រើព្យាណូរបស់លោកយាយ » ។
« យើងគួរតែចាប់ផ្តើមអីចឹង ! » ម៉ាកបាននិយាយ ។
ម៉ាកបានជួយ កាមេរ៉ូន រកគ្រូបង្រៀនព្យាណូ ។ គ្រូបង្រៀនបានបង្ហាញគាត់ ពីរបៀប
ត្រួតលំនាំលេងព្យាណូនូវបទ « ខ្ញុំចូលចិត្តមើលព្រះវិហារបរិសុទ្ធ » និងបទ « សាសនាចក្រព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទ » ។
កាមេរ៉ូន បានហាត់នៅផ្ទះរបស់ដ៏ដូនញឹកញាប់តាមដែលគាត់អាចធ្វើបាន ។ គាត់បាន
ហាត់ឃ្លានិមួយៗនៃបទចម្រៀងនេះម្តងហើយ
ម្តងទៀត ។ គាត់បានធ្វើខុសច្រើនដង ប៉ុន្តែ
គាត់បន្តព្យាយាម ហើយបន្តលេង ។ នៅ
ទីបំផុតគាត់អាចលេងទាំងពីរបទបាន ។
មិនយូរប៉ុន្មានដល់ពេលត្រូវលេងសម្រាប់
កម្មវិធីអង្គការបឋមសិក្សា ។ « តើមាន
អារម្មណ៍បែបណា ? » ម៉ាកបានសួរ ។
កាមេរ៉ូន បានឱបសៀវភៅព្យាណូ
របស់គាត់ដាច់ទៅនឹងដើមទ្រូងរបស់គាត់ ។
« តើយ ។ ប៉ុន្តែក៏រឹតបែបដែរ » ។
នៅពេលដល់ជនគាត់លេង ដៃរបស់
កាមេរ៉ូនបានញ័រខ្លះ ។ គាត់បានអធិស្ឋាន
ក្នុងចិត្តថា ព្រះបិតាស្នាក់ គួរជួយទូលបង្គំ
ផង ។ គាត់បានដកដង្ហើមដៃ ។ បន្ទាប់មក
គាត់ខំលេងអស់ពីលទ្ធភាពរបស់គាត់ ។
កុមារផ្សេងទៀតច្រៀងជាមួយ ។
នៅចុងបញ្ចប់នៃបទចម្រៀងនេះ គាត់បាន
ឮឮឮមួយ ។ វាសប្បាយណាស់ ! គាត់បានដឹង
ថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងជួយគាត់ ។
តម្រូវដោយសារគាត់បានលេងចម្រៀង
មួយបទរួចទៅហើយ កាមេរ៉ូនមានអារម្មណ៍ កាន់តែមានទំនុកចិត្ត ។ គាត់បានចាប់ផ្តើមបទ
ទីពីរ ។ ម្រាមដៃរបស់គាត់បានលេងលើខ្នងព្យាណូដូចជាគាត់បានហាត់អីចឹង ។
បទចម្រៀងនេះគឺជាបទដែលកាមេរ៉ូន ចូលចិត្ត ។ គាត់បានគិតអំពីពាក្យនីមួយៗ
នៅពេលគាត់លេង ។ « និងជឿលើអង្គសង្គ្រោះយេស៊ូវគ្រីស្ទខ្ញុំ ។ តម្កើងនាមនៃទ្រង់ » ។
កាមេរ៉ូន បានខិតខំធ្វើការដើម្បីរៀនបទចម្រៀងសម្រាប់កម្មវិធីនេះ ។
កាមេរ៉ូន បានគិតថា ប្រហែលជាការលេងព្យាណូគឺជាជំនាញមួយនៃការចែកចាយ
ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ ។
បន្ទាប់ពីកម្មវិធីនេះ ម៉ាកបានឱប កាមេរ៉ូន យ៉ាងណែន ។
គាត់បានសួរថា « កូនមានអារម្មណ៍មិចដែរ ? »
« កូនត្រូវដឹងប្តូរ ប៉ុន្តែវាសប្បាយណាស់ ! » កាមេរ៉ូន បាននិយាយ ។ គាត់ចង់បន្ត
ហាត់ ហើយរៀនបទចម្រៀងជាច្រើនទៀត ។ ●

តើជំនាញអ្វីដែលប្អូនចង់រៀន ?